

Irena Matijašević

Svakodnevna čudesnost života

Nada Topić: *Sestra*

Nastavljajući se na iznimno uspješnu zbirku poezije naslovljene *Otac*, Nada Topić nam u novom rukopisu poezije isporučuje sličnu, a opet različitu poeziju. Za razliku od *Oca*, koji više nije živ, i kojeg je junakinja stalno fantazijski oživljavala u svakom trenutku najobičnije svakodnevice, sad je Nada Topić usmjerena drugom važnom živućem članu svoje obitelji, svojoj sestri.

Pomno je svakodnevno promatra, i donosi nam svoja kratka opažanja o njoj, iz kojih uopće nije važno razabrati njezin karakter ili eventualno je psihoprofilirati, nego je Nadi Topić važno nešto drugo. Sačuvati sjećanje na ono najintimnije, ono suštinsko koje počiva u „malim“, dapače, najmanjim stvarima. Tako, naime, glasi naslov njezinih lirskih proza, „Male stvari“. Topić možda konzistentnije ili upornije od ikoga u ovom trenutku afirmira male stvari, pojave i događaje koji se nalaze ispod radara velikih stvari i događaja, drame i svega što konstituira „priče“.

Ona lirski nježno, s elementima fantazijskog, bilježi najmanje detalje svakodnevice. Povremeno, fantazijsko sasvim nadvlada svakodnevnu stvarnost, ali u većini slučajeva između čudnog i običnog je vrlo tanka granica koju Nada Topić iznimno uspješno prelazi, gotovo preskačući njihovu ontološku razliku. Ona promatra sestru kako telefonira, šije čipku, briše prašinu ili čupka vlas iz kose i u tome ostvaruje svoju poeziju. Autorica nam – po asketskom uživanju n najmanjem detalju života naprosto zato što je to život, i što nam je život poklon – pokazuje kako se i bez velikih ideja, projekata i pothvata, može dostojanstveno i raskošno, puno živjeti.

Učenje skromnosti ima nešto istočnjačko u sebi, a i kratkoća pjesama Nade Topić odgovara naravi njezinih pročišćenih i sitnih uvida. Svojim rukopisom naslovljenom „Sestra“, autorica – čini nam se barem – nastavlja ispisivati mali ali velik svijet, mali samo izvanjski gledano, ali u dubini samodostatan svijet mira, čudesnih događaja poput jutarnjeg buđenja ili razgovora s cvijećem.

Malo tko u našem pjesništvu u ovom trenutku tako suvereno vlada svakodnevnom čudesnošću života kao Nada Topić.

Treći program Hrvatskog radija, Zagreb, 2. siječnja 2020.